ПРАЛЕТАРЫІ УСІХ КРАІН, ЯДНАЙЦЕСЯ!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 34 (2008) ● Чацвер, 27 лістапада 1975 г. ● Цана 2 кап. ● Газета выходзіць з 1935 г.

СЁННЯ Ў НУМАРЫ:

● ВУЧОБА КАМСАМОЛЬСКАГА АКТЫВУ ● ВЕСТКІ З ФІЛФАКА ● 50 ГОД ПЕРШАМУ ВЫПУСКУ СТУДЭНТАЎ БДУ ● СУЧАСНЫ СТУДЭНТ: ХТО ЁН?.. ● ДРУЖБЕ НЯМА ПЕРАШКОД ● МАЛЮЕ БУЙ ДЗІНЬ КХОЙ ● ПА ПАЎДНЁВАМУ БУГУ ● ШТО ТАКОЕ СПАРТЫЎНАЕ АРЫЕНТАВАННЕ

ВУЧОБА КАМСАМОЛЬСКАГА АКТЫВУ

14 ЛІСТАПАДА 1975 года адбылася вучоба камсамольскага актыву па пытаннях ваенна-патрыятычнага выхавання і абаронна-масавай работы, арганізаваная камітэтам камсамола універсітэта.

На вучобу былі запрошаны члены бюро ВЛКСМ факультэтаў, адказныя за абаронна-масавую работу і ваенна-патрыятычнае выхаванне.

Перад сабраўшыміся выступілі старшыня камітэта ДТСААФ БДУ імя У. І. Леніна М. В. Гарлатаў, начальнік ваеннай кафедры палкоўнік Б. М. Глазкоў і сакратар камітэта камсамола універсітэта А. А. Тозік.

М. В. Гарлатаў падкрэсліў, што ваенна-патрыятычнае выхаванне з'яўляецца састаўной часткай камуністычнага выхавання і павінна праводзіцца пастаянна і мэтанакіравана. Для гэтага неабходна выкарыстоўваць такія правераныя на практыцы формы і метады, як тэматычныя вечары, сустрэчы з ветэранамі Вялікай Айчыннай вайны, Героямі Савецкага Саюза і Героямі Працы, лекцыі і даклады па ваенна-патрыятычнай тэматыцы, палітінфармацыі, паходы па месцах баявой і працоўнай славы савецкага народа, прычым у час паходаў трэба збіраць матэрыял аб подзвігах воінаў, выступаць перад мясцовымі жыхарамі з дакладамі і афармляць сабраны матэрыял наглядна, узмацняць шэфскія сувязі з воінскімі часцямі.

Трэба надаваць асобае значэнне агітацыйнай рабоце. ЦК ВЛКСМ, сказаў М. В. Гарлатаў, паставіў задачу перад камсамольцамі па падрыхтоўцы моладзі да абароны Радзімы. Кожны камсамолец павінен авалодаць адной ваенна - тэхнічнай спецыяльнасцю. У нас да цяперашняга часу многа студэнтаў не ахоплены гуртковай работай.

Для паляпшэння ваенна-патрыятычнага выхавання і абаронна-масавай работы неабходна аб'яднаць намаганні усіх грамадскіх арганізацый, перыядычна праводзіць нарады і семінары па гэтаму пытанню.

Начальнік ваеннай кафедры Б. М. Глазкоў у сваім выступленні намеціў шляхі удасканалення работы па ваенна-патрыятычнаму выхаванню студэнтаў. Ён падкрэсліў, што у мерапрыемствах па ваенна-патрыятычнаму выхаванню павінны удзельнічаць усе студэнты.

Работу па ваенна-патрыятычнаму выхаванню трэба праводзіць на навуковай аснове, выкарыстоўваючы для гэтага дапаможнікі, выдадзеныя у нас ва універсітэце. Ваенная кафедра заўсёды гатова аказаць дапамогу у правядзенні такой работы.

У выступленні сакратара камітэта камсамола універсітэта А. А. Тозіка галоўная увага удзялялася неабходнасці высвятлення мэт і задач, якія стаяць перад камсамольскім актывам у пытанні ваенна-патрыятычнага выхавання: выхаваць патрыёта нашай Радзімы. Актыў у нас вялікі, і да работы трэба прыцягваць усіх камсамольцаў, працаваць у кантакце з партыйнымі і прафсаюзнымі арганізацыямі, з камітэтам ДТСААФ, саветам ветэранаў вайны і з ваеннай кафедрай. Трэба больш удзяляць увагі афармленню нагляднай агітацыі і справаздачных дакументаў.

Затым завязалася творчая размова, у ходзе якой актывісты атрымалі адказы на пытанні, якія іх цікавяць па практычнай рабоце сярод студэнтаў па ваенна-патрыятычнаму выхаванню.

Несумненна, мерапрыемства, праведзенае камітэтам камсамола БДУ, будзе служыць павышэнню якасці ваенна-патрыятычнага выхавання студэнцкай моладзі.

А. БЯДЗЕНКА,
ст. выкладчык, сакратар партбюро ваеннай кафедры.

На гэтым здымку вы бачыце першых выпускнікоў універсітэта і яго першых выкладчыкаў.

ВЕСТКІ З ФІЛФАКА

Не першы год дзейнічае на філфаку вучэбна-выхаваўчая камісія, грамадскі дэканат, як прынята яе тут называць. Грамадскі дэканат удзяляе вялікую увагу паспяховасці і наведванню заняткаў студэнтамі, праводзіць рэйды-праверкі на курсах, кантралюе работу акадэмічных сектараў груп. Створаны ён з мэтай павышэння паспяховасці, ініцыятывы і актыўнасці студэнтаў. Да парушальнікаў вучэбнай дысцыпліны, да тых, хто дрэнна вучыцца, прымяняюцца самыя строгія меры.

* * *

З задавальненнем працуюць студэнты у педагагічных атрадах. Гэта дапамагае ім вучыцца працаваць з дзецьмі, што так неабходна для іх будучай прафесіі.

Самымі рознымі метадамі імкнуцца зацікавіць студэнты піянераў і школьнікаў. Арганізуюць гурткі, выпускаюць насценгазеты, праводзяць спартыўныя спаборніцтвы, наведваюць тэатры і кіно, выступаюць з лекцыямі і дакладамі. Гэта дае магчымасць школьнікам карысна праводзіць свой вольны час. Адзін з лепшых атрадаў — атрад Ірыны Бутовіч і Нэлы Дубік. Ніколі не сумуюць у іх школьнікі. Дзяўчынкі зацікаўлены гуртком па вязанню, драматычным; хлопчыкі — танцавальным, спартыўным. Ірына і Нэла робяць усё так, каб больш цікава адпачывалі дзеці.

Г. ЗУЙ, Л. ВАРАНКО.

На філалагічным факультэце БДУ прайшоў традыцыйны вечар працоўнай славы, прысвечаны падвядзенню вынікаў працы факультэцкіх будаўнічых атрадаў «Буравеснік», «Мара», «Верасок».

Пад урачыстую музыку байцы будаўнічых атрадаў увайшлі у залу. Камандзіры зачыталі рапарты аб рабоце атрадаў у трэцім, працоўным семестры. Людміла Агароднік, камандзір атрада «Буравеснік», які існуе на філфаку ужо 5 год, адзначыла, што за гэты перыяд у Кастрычніцкім раёне Гомельскай вобласці было асвоена 324 тысячы рублёў, дадзена 60 канцэртаў мастацкай самадзейнасці, прачытана 56 лекцый, адрамантавана і пабудавана 12 помнікаў воінам-партызанам.

На вечар былі запрошаны куратары будаўнічых атрадаў — шэфы. Сярод іх знаходзілася і Вольга Васільеўна Казлова. Яна перадала атраду «Буравеснік» з асабістага архіва матэрыял аб сваім бацьку, імя якога носіць атрад.

Як сімвал працоўнай славы старшакурснікаў, першакурсніку была уручана штармоўка аднаго з байцоў СБА. Ад імя ўсіх будатрадаўцаў Л. Агароднік паднесла дэкану факультэта традыцыйны беларускі хлеб з соллю і прыгожыя кветкі.

Пасля урачыстай часткі удзельнікі СБА далі канцэрт. Са сцэны гучалі вершы І. Рубіна і П. Емяльянава, песні у выкананні атрадных спевакоў А. Кароткага і К. Северынца. Вельмі спадабаўся усім гледачам і «Танец маленькіх лебедзяў», з якім выступіла група рабят.

Апошнім нумарам была песня «Наш адрас — Савецкі Саюз». Разам з будатрадаўцамі яе спявала уся зала.

* * *

На філалагічным факультэце існуе штаб працоўных спраў, які з новага навучальнага года ўзначальвае першакурснік В. Сіцэвіч. Нядаўна штаб падвёў вынікі працы будаўнічых атрадаў у трэцім, працоўным семестры, вынікі працы факультэцкіх атрадаў на сельгасработах. У гонар XXXIV гарадской камсамольскай канферэнцыі штаб правёў нядзельнік. Уважліва рашаюцца праблемы працоўнага выхавання студэнтаў, шмат месца удзяляецца падбору нагляднай агітацыі. Перад штабам працоўных спраў стаіць важная праблема — фарміраванне будаўнічых атрадаў, якое павінна закончыцца к канцу снежня.

Л. КОПАЦЬ,
студэнтка I курса журфака.

ПА БДУ

На мінулым тыдні адбылося пасяджэнне партыйнага камітэта БДУ, на якім былі абмеркаваны, у прыватнасці, наступныя пытанні: вынікі святкавання 58-й гадавіны Вялікага Кастрычніка; аб кіраўніцтве партбюро юрыдычнага і біялагічнага факультэтаў работай студсаветаў у інтэрнатах. Быў зацверджаны план мерапрыемстваў па рэалізацыі крытычных заўваг, якія былі выказаны на справаздачна-выбарным партыйным сходзе універсітэта. Партыйны камітэт абмеркаваў таксама пытанне аб узнагароджанні значком «За выдатныя поспехі у працы у галіне вышэйшай адукацыі СССР» (у сувязі з Міжнародным годам жанчыны). На пасяджэнні былі зацверджаны састаў метадычнай камісіі па пытаннях партыйнай асветы і план яе работы, савет па арганізацыі выхаваўчай работы у інтэрнатах.

* * *

Ідзе абмен камсамольскіх дакументаў. Студэнты гістарычнага факультэта добра падрыхтаваліся да гэтага важнага мерапрыемства і да канца лістапада яны закончаць абмен.

* * *

22—23 лістапада камсамольцы БДУ правялі заняткі школы камсамольскага актыву. На іх прысутнічалі прадстаўнікі раённага камітэта ЛКСМБ.

* * *

29 лістапада універсітэт наведаюць навучэнцы гадзічнай школы камсамольскага актыву пры ЦК ВЛКСМ. Сярод іх—прадстаўнікі Саюза свабоднай нямецкай моладзі, Дзімітраўскага саюза камуністычнай моладзі (Балгарыя) і іншыя.

* * *

24 лістапада адбылося паседжанне савета БДУ, на якім было разгледжана некалькі пытанняў. Прарэктар БДУ І. П. Чэпа даложыў савету аб рабоце з замежнымі студэнтамі, аспірантамі і стажорамі.

Аб арганізацыі і пачатку дзейнасці СКТБ з вопытнай вытворчасцю расказаў дырэктар СКТБ Н. І. Акімаў. Быў зацверджаны план работ СКТБ.

ПРЫКЛАДНАЯ ТЭМАТЫКА ПАЛІТІНФАРМАЦЫЙ НА ЛІСТАПАД — СНЕЖАНЬ 1975 ГОДА

1. Рух у абарону міру —самы моцны дэмакратычны рух сучаснасці (да 25-годдзя з дня стварэння Сусветнага савета міру).
2. Барацьба камуністаў супраць сучаснага неафашызму.
3. Мааізм — пасобнік сіл рэакцыі і імперыялізму.
4. Класавая барацьба ў краінах Лацінскай Амерыкі.
5. Фрыдрых Энгельс (да 155-годдзя з дня нараджэння).
6 «Искра» — дэвіз рэвалюцыйнай арганізацыі пралетарыяту (да 75-годдзя ленінскай «Искры»).
7. Моладзь у барацьбе за мір і сацыяльны прагрэс.
8. Матэрыялы сесіі Вярхоўнага Савета СССР і БССР.

На філалагічным факультэце прайшоў урок мужнасці. Перад сабраўшыміся выступіў адказны сакратар Рэспубліканскага савета ветэранаў вайны.
Фота Т. Петрашкевіч.

50 ГОД ПЕРШАМУ ВЫПУСКУ БДУ

Споунілася 50 год адбыушамуся у 1925 годзе першаму выпуску студэнтау БДУ. Гэта былі прадстаунікі факультэта грамадскіх навук (ФГН).

У 1921 годзе дзверы універсітэта былі шырока раскрыты для усіх працоуных — рабочых, сялян, чырвонаармейцау. На ФГН прыйшлі вучыцца удзельнікі грамадзянскай вайны, партыйныя, камсамольскія і прафсаюзныя работнікі. Сярод студэнтау факультэта было нямала людзей старэй за трыццаць гадоу, якія да Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі не маглі і марыць аб вышэйшай адукацыі.

У той час дазвалялася вольнае наведванне лекцый. Але значная большасць студэнтау акуратна наведвала лекцыі і іншыя вучэбныя заняткі, імкнулася глыбока авалодаць тэарэтычнымі і спецыяльнымі ведамі для сваёй будучай дзейнасці на карысць Савецкай Радзімы.

Студэнты асабліва любілі лекцыі першага рэктара БДУ прафесара У. І. Пічэты па гісторыі народнай гаспадаркі СССР і БССР, гісторыі рускага і беларускага права, гісторыі БССР.

Вялікім майстэрствам вызначаліся лекцыі прафесара С. Я. Вальфсона па дыялектычнаму матэрыялізму.

На факультэце вялікая увага удзялялася навуковай рабоце студэнтау. На семінарах па грамадскіх і спецыяльных дысцыплінах, у якія добраахвотна запісваліся студэнты, іх даклады усебакова абмяркоуваліся.

На ФГН была самая шматлікая партыйная арганізацыя ва універсітэце. Студэнцкія арганізацыі таго часу—выканаучае бюро пралетарскага студэнцтва універсітэта і факультэцкі камітэт актыуна удзельнічалі у павышэнні узроуню усёй работы універсітэта. Студэнцкі прафком вялікую увагу удзяляу паляпшэнню матэрыяльна-бытавых умоу жыцця студэнтау.

Найбольш важным праяуленнем грамадска-палітычнай актыунасці студэнтау універсітэта быу іх масавы удзел у ліквідаванні ненісьменнасці насельніцтва. У той час гэта з'яулялася першараднай задачай маладой савецкай дзяржавы.

Першыя выпускі універсітэта далі рэспубліцы значны атрад высокакваліфікаваных спецыялістау: 119 эканамістау і 117 юрыстау. Многія з іх сталі затым вядучымі работнікамі органау упраулення, прамысловасці, гандлю, банкауска-фінансавай сістэмы, пракуратуры, суда, адвакатуры і арбітражу, высокакваліфікаванымі навукова-педагагічнымі работнікамі.

Жыццё паказала, што найлепшым чынам праявілі сябе у практычнай і навукова-педагагічнай рабоце тыя студэнты, якія актыуна удзельнічалі у грамадска-палітычнай і навукова-даследчай рабоце універсітэта.

Умовы вучобы і быту студэнтау былі тады цяжкімі. Але энтузіязм студэнтау быу выключна вялікім. Яны ганарыліся сваім універсітэтам і тым, што усе набытыя веды змогуць аддаць будауніцтву сацыялістычнага грамадства.

Яшчэ больш велічныя перспектывы стаяць перад сучасным студэнцтвам. У сваёй прамове на Усесаюзным злёце студэнтау 19 кастрычніка 1971 года «Вучыцца, працаваць і змагацца па Леніну» Л. І. Брэжнеу падкрэсліу, што для таго, каб стаць сучасным савецкім спецыялістам, неабходна «глыбока, у поуным аб'ёме авалодаць праграмным матэрыялам... Але аднаго гэтага недастаткова. Трэба навучыцца пастаянна удасканальваць свае веды, выпрацоуваць навыкі даследчыка, шырокі тэарэтычны кругагляд».

Рыхтуючыся дастойна сустрэць XXV з'езд КПСС, прафесарска-выкладчыцкі састау і студэнцтва універсітэта намячаюць шляхі найбольш эфектыунага уключэння выпускнікоу у выкананне велічных задач будучай дзесятай пяцігодкі, задач будауніцтва камуністычнага грамадства.

По даручэнню групы ветэранау працы, выпускнікоу ФГН 1925 года—А. МАНУСЕВІЧ, П. ПАРЦЫАНКА, І. ЛЕСНІК.

ЗВАННЕ АПРАЎДАНА ЖЫЦЦЁМ

Любоу мая, універсітэт... Колькі маладых сэрцау прызнаваліся табе у адданасці, беручы усё тое добрае, чаму ты вучыш, колькі іх да канца дзён сваіх захавалі удзячнасць і вернасць тваім запаветам.

Першаму выпуску БДУ імя У. І. Леніна спауняецца 50 год. Якія яны, юбіляры, першыя студэнты буйнейшай ВНУ Беларусі?

Напярэдадні святкавання юбілею першага выпуску я сустрэлася з ветэранамі універсітэта і папрасіла расказаць, як жа вучылася ім у тыя далёкія дваццатыя гады.

П. М. Парцыанка. Калі я успамінаю наш універсітэт у пачатку яго існавання, мне адразу ж прыгадваюцца халодныя, яшчэ слаба уладкаваныя памяшканні, у якіх пасля напружанага працоунага дня мы сядзелі і уважліва слухалі лекцыі, выконвалі практычныя заданні. А займацца даводзілася шмат. Лекцыі прыходзілася перапісваць, перадаючы канспекты адзін другому, таму што не хапала падручнікау.

Але усе гэтыя цяжкасці былі нішто у параўнанні з тым, аб чым мы даведваліся кожны дзень. Нас вучылі цудоуныя прафесары. Я і зараз з удзячнасцю успамінаю сваіх любімых выкладчыкау Н. Нікольскага, В. Перцава, У.Пічэту.

І. Я. Леснік. У маёй сям'і усе працавалі, і толькі я пасля заканчэння працоунай школы II ступені пайшоу вучыцца далей. Прыцягвала работа юрыста, і я вырашыу паступаць на прававое аддзяленне ФГН. У той час, калі буйнейшая ВНУ краіны пачала існаваць, на яе аддзяленні ішло шмат працоунай моладзі, рабфакаўцау. Таму, мабыць, і вучыліся мы з захапленнем, аддаючы усіх сябе навуцы, страсна жадаючы ведаць болей. Нам не перашкаджала тое, што не было падручнікау, што прыходзілася зарабляць сабе на хлеб разгрузкай вагонаў, расчысткай дахаў ад снегу. Галоўнае для нас было—вучоба. І, канешне ж, немалаважную ролю адыгрывала грамадская праца. З ахвотай мы займаліся работай па лікбезу сярод працоуных мас.

С. І. Валахановіч. Я таксама скончыў адзіную працоуную школу, пасля якой працаваў сакратаром сельсавета. Гэта праца патрабавала добрага ведання прававых пытанняў. Таму, калі даведаўся аб адкрыцці ФГН, я адразу ж выбраў прававое аддзяленне.

Прыходзілася цяжкавата: днём працуеш, каб было на што існаваць, а увечары — вучышся. Усебаковую дапамогу аказвалі грамадскія арганізацыі універсітэта.

Вучыліся мы усе з вялікім жаданнем, з прагай да ведау прыходзілі на заняткі і з захапленнем слухалі і канспектавалі лекцыі. Успамінаю заусёды перапоуненую актавую залу універсітэта, дзе нам чыталі лекцыі выдатныя вучоныя, прафесары з Масквы, Ленінграда і іншых гарадоу. Мы былі першымі студэнтамі БДУ, і наш абавязак быу — апраудаць гэта ганаровае званне.

* * *

І яны засталіся вернымі універсітэту, аб чым сведчыць іх слаўная працоуная дзейнасць.

Веды, атрыманыя ва універсітэце, былі падмогай усяго жыцця П. М. Парцыанкі. Эканамічнае аддзяленне ФГН стала першым крокам жыццёвага шляху, які пачаўся ад загадчыка секцыі спажывання у ЦСУ. Затым ён быў начальнікам планавага аддзела, членам калегіі Галоумінбуда пры Савеце Міністрау БССР.

Не менш слаўная біяграфія і у І. Я. Лесніка, які усё жыццё прысвяціў любімай справе — юрыспрудэнцыі, працуючы галоуным арбітрам Дзяржаунага арбітражу пры Савеце Міністраў БССР.

Добра праявіў сябе і С. І. Валахановіч, працуючы начальнікам аддзела мясцовай прамысловасці Савета Міністрау БССР і першым намеснікам старшыні праўлення Беларускага савета прамысловай каапераціі.

Цяпер усе яны на заслужаным адпачынку. Я пытаюся у гэтых убеленых сівізной ветэранаў, што б яны пажадалі цяперашнім студэнтам.

— Вучыцца упарта, настойліва, вучыцца з любоую і з імкненнем. Ніколі не забываць пра грамадскую працу.

Інтэрв'ю правяла С. ПЯТРОВА.

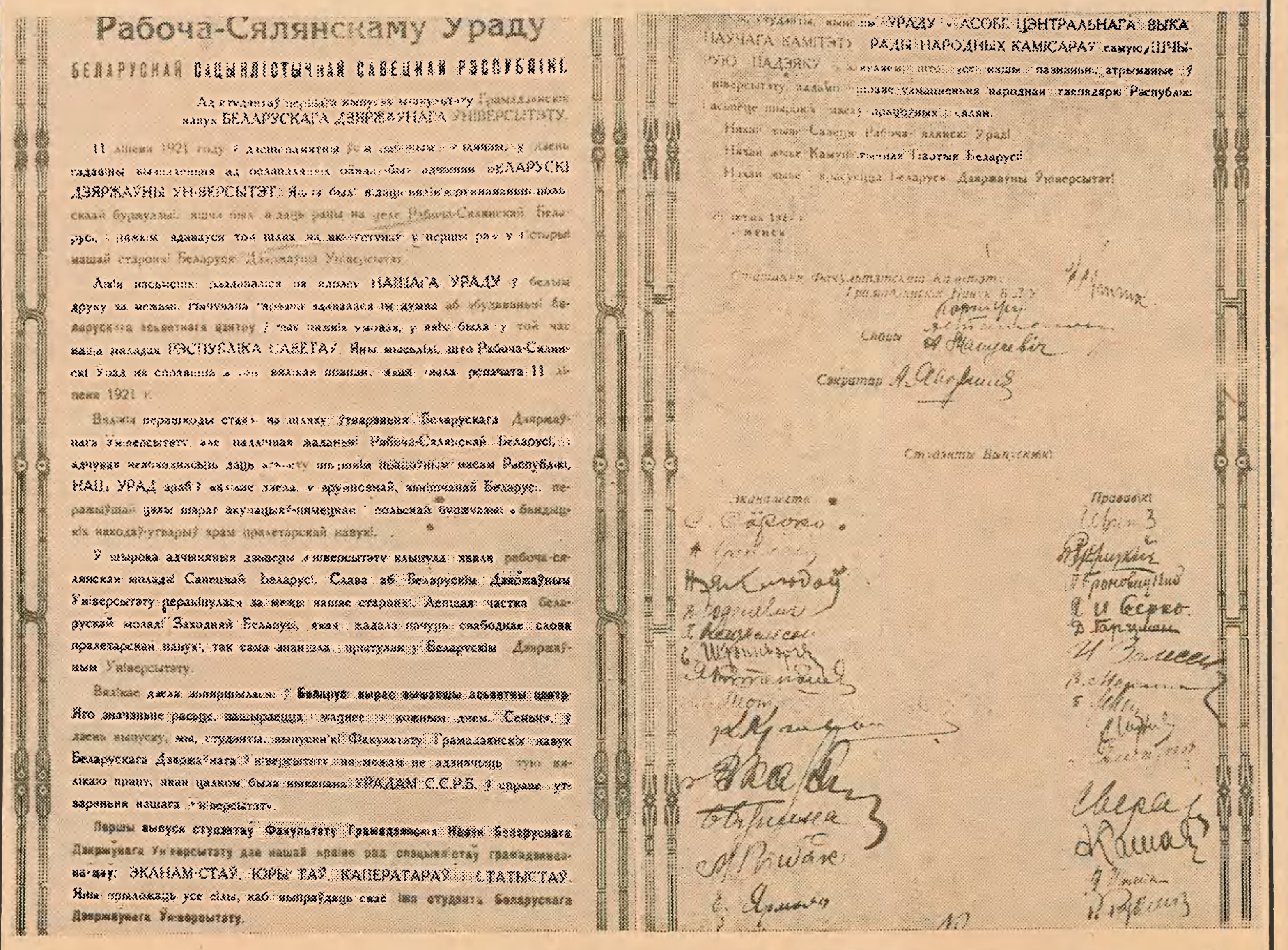

Рабоча-Сялянскаму Ураду

БЕЛАРУСКАЙ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ САВЕЦКАЙ РЭСПУБЛІКІ

...БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСЫТЭТУ.

Першыя выпускнікі, якія у 1925 годзе атрымалі дыпломы БДУ, накіравалі гэта прывітальнае пісьмо Рабоча-Сялянскаму Ураду БССР.

ДА ЮБІЛЕЮ

29 лістапада у актавай зале БДУ адбудзецца урачысты вечар, прысвечаны 50-годдзю першага выпуску універсітэта. У праграме вечара урачыстая частка і канцэрт калектываў мастацкай самадзейнасці.

Былыя выпускнікі, запрошаныя на святкаванне 50-годдзя, 29 лістапада будуць прыняты рэктарам БДУ прафесарам У. М. Сікорскім. Затым яны ускладуць кветкі да мемарыяльнага Знака, наведаюць факультэты універсітэта.

* * *

У 1921 годзе універсітэт складаўся з трох факультэтаў: рабочага (рабфак), грамадскіх навук і медыцынскага. На факультэце грамадскіх навук было чатыры аддзяленні: грамадска - педагагічнае, этнолага-лінгвістычнае, эканамічнае і прававое.

У 1922—1923 навучальным годзе першыя два аддзяленні былі перададзены педагагічнаму факультэту. Эканамічнае аддзяленне уключала ў сябе цыклы: адміністратыуна - прамысловы, банкава - фінансавы і гандлёва - кааператыўны.

У цяперашні час наследнікамі факультэта грамадскіх навук сталі юрыдычны факультэт БДУ і адна з буйнейшых у краіне эканамічных навучальных устаноў — Беларускі інстытут народнай гаспадаркі імя В. В. Куйбышава.

ІНТЭРВ'Ю НУМАРА

СУЧАСНЫ СТУДЭНТ: ХТО ЁН?..

З такім пытаннем я звярнууся да студэнтау першай акадэмічнай групы II курса журфака. Паспрабуем з іх выказванняу стварыць калектыуны партрэт студэнта нашых дзён.

В. Борсук: Па-першае, слова «студэнт» у перакладзе з лацінскай мовы азначае «працуючы старанна, прагны да ведау». Гэта і складае галоуную сутнасць існавання студэнта, які, як гумка, паглынае усё, чаму можа яго навучыць вышэйшая навучальная установа.

Па-другое, студэнт 70-х гадоу валодае рознабаковымі ведамі, цікавіцца усім і разам з тым выдзяляе любімую галіну ведау, аддае ёй перавагу, каб потым яна перарасла у штодзённую справу. Напрыклад, я займаюся з павышаным інтарэсам па філасофіі, але гэта не перашкаджае добра засвойваць іншыя дысцыпліны.

Н. Герко: Своеасаблівыя рысы студэнта... Гэта — дружба у калектыве, памножаная на адзінства думак, поглядау, імкненняу. Студэнцтва — такая пара, якая ніколі не забываецца. І здаецца, той, хто не быу студэнтам, страціу нешта вялікае, шчаслівае, ніколі не праходзячае...

Студэнт і таварыш павінны стаць словамі-сінонімамі, і гэта станауленне ужо яскрава назіраецца. Студэнт і інтэрнат — таксама паняцці, якія усведамляюцца побач. Як нідзе, жыццё у інтэрнаце збліжае людзей, дае аснову самастойнасці.

Г. Жукоуская: Студэнт —гэта не толькі лекцыі і семінарскія заняткі. Сёння студэнт — актыуны удзельнік грамадскага жыцця, як правіла, мае камсамольскае даручэнне і кожную справу намагаецца рабіць толькі на «выдатна», са своеасаблівым натхненнем, юнацкім агеньчыкам. Няма сумнення, ёсць і выключэнні, але большасць студэнтау сённяшняй ВНУ не застаецца у баку ад грамадскіх спрау, не праходзіць міма тых ці іншых недахопау. Студэнт крытычна асэнсоувае усё навакольнае, мысліць па-свойму, арыгінальна...

А. Богдан: Не будзе перабольшаннем, калі скажу, што студэнт і спорт— гэта два неразлучныя сябры. Спорт дапамагае аваладваць ведамі, а разам з тым «чэрпае» сваіх і чэмпіёнау, і прыхільнікау з асяроддзя студэнцтва.

Не уяуляю чалавека, які б захапляуся футболам і не ведау, што Алег Блахін забіу тры «сухія» галы у вароты заходнегерманскай «Баварыі». Гэта не «ідалапрыхільніцтва», не! Тут шчырая любоу да спорту.

Л. Бушава: Аб студэнце можна гаварыць шмат. Мне хочацца адзначыць вялікую цікавасць студэнцтва да музыкі, мастацкай самадзейнасці, увагу да акружаючых, самааналіз, уменне убачыць часам скрытыя бакі справы.

Не пазычаць студэнту і гумару! Любую справу ён робіць з усмешкай, жартам, бо не раз адчувау асалоду пераадолення цяжкасцей, знае «смак» часу.

Пяць узаемадапауняльных выказванняу, пяць штрыхоу... Мне хочацца адзначыць яшчэ і такую рысу сённяшняга студэнта, як штодзённая падрыхтоука сябе да будучай прафесіі, спецыялізацыя. Сённяшні студэнт — заутрашні спецыяліст. А ён павінен быць не толькі здольным арганізатарам, кірауніком, таварышам, але і добра разбірацца у палітычных мэтах партыі, умець працаваць з людзьмі, пераймаць вопыт, назапашваць веды, паглыбляць іх, уносіць нешта свае, асабістае. Студэнт не адкладвае заняткі навукай на другі план. Ён рашуча спрабуе свае сілы у навуцы. Гэтаму дапамагае удзел у навуковых гуртках.

Штрыхі, штрыхі да партрэта невычарпальныя, як невычарпальна само імклівае жыццё, па якім смела і упэунена крочыць мэтанакіраваны і валявы атрад студэнцтва.

В. ВАРАБ'ЁЎ,
студэнт журфака.

РЭПАРТАЖ

ДРУЖБЕ НЯМА ПЕРАШКОД

ГЭТЫ дзень звычайна называюць святам дружбы юнакоу і дзяучат усёй планеты, дружбы, народжанай у агульнай барацьбе за мір і шчасце на зямлі, за свабоднае навучанне у інстытутах, тэхнікумах і універсітэтах. У знак братэрства моладзь выходзіць на вуліцы, запауняе залы і аудыторыі, каб яшчэ раз выступіць супраць фашысцкай ваеннай хунты у Чылі, супраць расізму у ЮАР, за ліквідацыю ізраільскай агрэсіі супраць народау Арабскага Усходу. Нельга перашкодзіць гэтай дружбе...

Прыветліва расчыніла свае дзверы актавая зала БДУ імя У. І. Леніна. Прадстаунікі усёй шматнацыянальнай сям'і нашай вышэйшай навучальнай установы сабраліся на вечар, прысвечаны Міжнароднаму дню студэнтау. Розныя мовы можна пачуць у зале: і нямецкую, і польскую, і в'етнамскую, усюды шум, усмешкі.

Паступова гоман сціхае, усталёуваецца цішыня. І вось зала узрываецца апладысментамі. Гэта студэнты вітаюць ганаровых членау прэзідыума. Словамі віншавання адкрыла урачыстую частку вядучая вечара, студэнтка з ГДР Урзула Вагнер, якая займаецца на трэцім курсе філалагічнага факультэта.

Аб устанауленні Міжнароднага дня студэнтау расказала у сваім дакладзе Іда Мазур з ПНР.

Слова бярэ аспірант Іса Давары, які прыехау сюды з Афганістана. Ён — старшыня савета дружбы.

— Яшчэ не усе студэнты могуць спакойна займацца, набываць шырокія веды. Рэакцыйныя сілы праследуюць кожнае праяуленне свабоднай думкі, турмамі і насіллем імкнуцца задушыць барацьбу прагрэсіунай моладзі за свае правы. Сёння мы сабраліся, каб яшчэ раз падаць свой голас у падтрымку гэтай барацьбы.

Далоу фашызм і насілле!

Няхай жыве мір, дружба!

Пачуццё гонару за тое, што ты належыш да авангарду моладзі свету, змяняецца адразу пачуццём адказнасці за шчасце людзей планеты. Гэта наша агульная справа—адстаяць мір і справядлівасць.

Вечар працягваецца. Урзула Вагнер, якая з'яуляецца членам савета дружбы, заусёды знаходзіцца у цэнтры жыцця замежных студэнтау нашага універсітэта. Таму з захапленнем расказвае яна аб іх справах, выдатнай вучобе, актыуным удзеле у грамадскім жыцці, працоуных справах у час трэцяга семестра.

Сёлета сям'я замежных студэнтау папоунілася новымі членамі — моладдзю з розных краін свету: Польшчы, ЧССР, ГДР, Гвінеі і іншых краін.

Урзула знаёміць прысутных з удзельнікамі канцэрта. Сёння на універсітэцкай сцэне дэманструюць сваё майстэрства прадстаунікі розных краін. Асаблівым поспехам карыстаюцца песні дзяучат з Польшчы, студэнтак першага курса філалагічнага факультэта. Яны самі напісалі песню аб студэнцкім жыцці. Прыгожыя касцюмы, звонкія галасы, вясёлыя словы песні—усё гэта спадабалася гледачам.

Цёпла сустрэлі студэнты выступленне юнакоу з ДРВ—гераічнай краіны, якая у цяжкай барацьбе адстаяла сваю свабоду. Яны спяваюць аб міры, шчасці, каханні. Тэатр мініяцюр прапанавау разнастайную праграму аб студэнцкім жыцці. Студэнты умеюць не толькі добра займацца, але і адпачываць.

Закончыуся вечар Гімнам дэмакратычнай моладзі.

Зала пусцее. На тварах студэнтау яшчэ свеціцца усмешкі, не знік добры настрой. І мабыць кожны яшчэ і яшчэ раз паутарае пра сябе:

Каждый, кто молод,
Стань с нами вместе,
В наши ряды, друзья!

Г. СІДАРОВІЧ,
А. ТРАФІМОВІЧ,
студэнткі II курса журфака.

28 ЛІСТАПАДА СПАЎНЯЕЦЦА 155 ГОД З ДНЯ НАРАДЖЭННЯ (1820) ФРЫДРЫХА ЭНГЕЛЬСА

— Прашу да дошкі... Прашу... — перагортваючы школьны журнал, бубніць сам сабе настаунік, — нумар... нумар... адзінаццаты... — і громка называе:

— Энгельс Фрыдрых-малодшы!..

Клас з палёгкай уздыхае. Фрэд, як заусёды, будзе адказваць увесь урок. Ен столькі ведае, што часам пераузыходзіць настаунікау.

«Нумар адзінаццаты» выходзіць да дошкі, гатовы «пагаварыць» з настаунікам.

— Ці упэунены малады чалавек у сваіх ведах?

— Аб гэтым будзеце меркаваць вы, пан настаунік.

— У такім выпадку раскажыце аб бітве пры Ісе.

Вучань павярнууся да вялікай карты, вісеушай на школьнай дошцы.

— Пасля перамогі пад Гранікай бітва пры Ісе з'явілася новым пацвярджэннем ваеннага генія Аляксандра Македонскага...

У класе усталявалася рэдкая цішыня. «Нумар адзінаццаты» гаворыць лёгка, упэунена, свабодна, быццам чытае кнігу. Ён расказвае аб вавілонскім сне Дарыя, аб хваробе Аляксандра, калі той быу у Тарсе, аб паходзе праз «Сірыйскія вароты», аб тактыцы персау, аб атацы хетау, аб гераізме старога Парменіона, аб раненні самога Аляксандра, празванага македонскім Цэзарам, разгроме грэчаскіх наёмнікау і панічным бегстве Дарыя. Фрэд хвалюецца так, быццам сам удзельнічае у грандыёзнай бітве. Ён напамяць цытуе некаторыя загады, паказвае на карце рух войск, называе імены багоу і воінау, стараючыся намаляваць карціну кіпеушай некалі бітвы. Вучні захоплены жывапісным расказам, а настаунік проста ашаломлены буйнай эрудыцыяй Фрэда.

— Пачакайце, пачакайце, пан Энгельс! Вы занадта адыходзіце ад падручніка...

Строгі голас настауніка вяртае «адзінаццатага» у клас. Карта зноу становіцца картай, а толькі што іржаушы Буцэфал быццам праваливаецца скрозь зямлю.

З кнігі балгарскага пісьменніка
С. Продзева «Вясна генія».

МАЛЮЕ БУЙ ДЗІНЬ КХОЙ

КАЛІ Кхой ад'язджау вучыцца, на поунач В'етнама было ужо амаль спакойна. Але нават у Мінску ён доуга не мог прывыкнуць да таго, што няма бамбардзіровак, небяспекі.

У Хайфонскай правінцыі, дзе ён жыу і скончыу школу, дзеці становяцца дарослымі рана. Смерць у баі аднаго з братоу, прапажа без вестак другога — гора вучыла быць мужным і настойлівым. Здольнага да вучобы юнака заувaжылі, накіравалі у Савецкі Саюз набываць кваліфікацыю радыёфізіка. Так Буй Дзінь Кхой стау студэнтам БДУ.

Сустрэча з беларускай восенню глыбока уразіла Кхоя. Пройдзе час, і гэта неба, сцяжынка будуць пакладзены ім на палатно, складуць яго першую самастойную карціну.

У нядзельныя і святочныя дні Кхой разам з землякамі з фізічнага факультэта любіу падарожнічаць.

Былі людзі, былі кнігі. Аднойчы ён адкрыу адну з іх, з тоустымі старонкамі-ілюстрацыямі, залачонымі літарамі назвы «Левітан». Перагартау раз, другі. Карціны славутага пейзажыста нібы апалілі. Мастак выказау тое, што бачылі вочы Кхоя, як быццам бы пісау карціну сам юнак. Гэта было ашаламляльна. Кхой паспеу палюбіць рускую прыроду, такую не падобную на прыроду яго радзімы. Ён бачыу перадачу яе сродкамі жывапісу, фота, але толькі цяпер адчуу, што знайшоу аднадумца. Адкрыццё было настолькі вялікім, што ён сам пачау... маляваць.

...Рэдкія прахожыя не здзіуляліся, калі хуткім позіркам акідвалі постаць юнака з мальбертам: хто толькі не малюе у Батанічным садзе! Калі б яны прыгледзеліся пільней, то заувaжылі б марудлівасць, няупэуненасць руxау. Мастак-самавучка... Першая карціна Кхоя «выдавала з галавой» — вельмі ужо была падобна на «Залатую восень» Левітана. Але паступова на палотнах пачалі выступаць рысы самабытнасці. Кхоя цягнула да дакументальнай дакладнасці дэталяу, прываблівай прастаты, але не прастаты кампазіцыі. Зараз, гледзячы на непаугорнае перапляценне бела-шэра-карычневых таноу у карціне «Зімовая вада», не верыцца, што гэты талент мог таіцца столькі гадоу!

— Кхой, можа ты яшчэ і музыкант?

Жарт нечакана павярнууся праудай. Музыкант! Сам спявае і грае на гітары, нядауна выступау у Маладзечанскім політэхнікуме.

Нягледзячы на новыя захапленні, любоу да жывапісу не прайшла.

Гарачае лета гэтага года Буй Дзінь Кхой сустракау на поудні: Сочы, Адлер, Туапсе. Усюды ён брау з сабой мальберт. Прама з натуры, без эскізау і замалёвак, пісалася карціна «Куток пансіяната «Буравеснік». Доуга адшліфоувау «Набярэжную мора у Сочы» — яна пакуль што падабаецца самому мастаку больш за іншых. Пакуль што...

— Ты будзеш і надалей маляваць?

— Буду.

— Але праз які год вучоба скончыцца. А на радзіме, у В'етнаме, чакае сапраудная праца на заводзе або у інстытуце.

— Калі вельмі захочаш, можна пісаць і ноччу.

Калі вельмі хочаш... Не, не хаценне, а шчодры талент кіруе гэтым чалавекам. Талент в'етнамскага юнака з далёкага Хайфона адкрывае для нас прыгажосць у нашай прыродзе.

С. ШЫДЛОУСКАЯ.

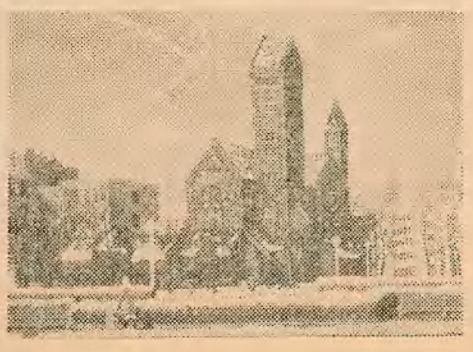

На здымках: Буй Дзінь **Кхой** малюе. «Зімовая вада», «Плошча Леніна».

Фота **М. Нечыпарэнкі.**

ЗНАЁМЫ АДРАС

«За пяць год вучобы мне часта прыходзілася карыстацца паслугамі паштовага аддзялення. Заусёды здзіулялі прафесійны падыход да чалавека, дзелавітыя парады аператара Яугеніі Іванауны Вінічэк і начальніка аддзялення Марыі Мікалаеуны Шабалінай. Дзякуй ім за гэта».

Так сведчыць адзін са шматлікіх запісау, якія пакінулі выпускнікі універсітэта. Побач з ім—удзячныя запісы вучоных, супрацоунікау.

Паштовае аддзяленне «Мінск-80» існуе усяго пяць год. Яно—равеснік пяцігодкі. Ранен універсітэт абслугоувауся галоупаштамтам. Гэта стварала шэраг нязручнасцей у дастауцы пошты, адпрауленні багатай карэспандэнцыі ВНУ. Аб'ём апошняй штогод складае звыш тысячы заказау.

— Так, наша аддзяленне—равеснік пяцігодкі, — расказвае начальнік пошты Марыя Мікалаеуна, — таму калектыў больш за усё хвалюе тое, з чым мы прыйдзем да фінішу. У завяршальным годзе узялі абавязацельства даць даходу 400 рублёу звыш гадавога плана. У дні падрыхтоукі да XXV з'езда партыі, калі ў краіне кожны дзень гучаць рапарты працоуных перамог, і наш маленькі калектыў рыхтуе свой падарунак. Які ён — не сакрэт. Мы перагледзелі абавязацельства і вырашылі замест 400 рублёу даходу атрымаць 1100. За дзевяць месяцау на гэты рахунак запісана ужо 1000 рублёу. Можна упэунена сказаць, што пяцігодку выканаем у сярэдзіне снежня.

Гэта толькі лічбавыя паказчыкі працы сувязістау універсітэта. Заўважым, што ужо тры гады запар аддзяленне сувязі носіць званне «Калектыў камуністычнай працы».

Штамп гэтай пошты ведаюць тысячы выпускнікоу універсітэта і яшчэ большая колькасць абітурыентау, якім прыйшлося падпісваць на канвертах адрас: «Мінск-80, БДУ, прыёмнай камісіі». Усе гэтыя пісьмы праходзілі праз клапатлівыя рукі аператара Я. І. Вінічэк. Яна — ветэран універсітэцкай пошты, пераможца конкурсау прафесійнага майстэрства, якія праводзяцца па ініцыятыве дырэкцыі галоупаштамта.

— Карэспандэнцыя у нас спецыфічная, — падкрэслівае Яугенія Іванауна. Па-першае, мы атрымліваем усе кантрольныя работы студэнтау завочнага факультэта. Затым—пісьмы замежным студэнтам з Азіі, Афрыкі і Заходняй Еуропы. Толькі за год апрацоуваем каля 5 тысяч каштоуных пісьмау. Асабліваая нагрузка вясной і летам, калі ідуць уступныя экзамены. Характар пошты цалкам фарміруе нашы адносіны да працы, да лёсу кожнага пісьма. Таму прафесійная якасць—наш асноўны арыенцір.

Словы аператара пацвярджаюцца тым, што за пяць год не было выпадку, каб па віне аператарау праводзіуся іск страчанай карэспандэнцыі. Ніводнай скаргі не запісана у адрас працаўнікоу аддзялення.

У час нашай размовы на пошту зайшлі некалькі замежных студэнтау. Было зразумела, што яны восенню прыехалі вучыцца у Савецкі Саюз і, такім чынам, нядауна прыступілі да вывучэння складанай рускай мовы. Але, на наша здзіуленне, агульная мова была знойдзена, і рабяты пайшлі задаволеныя.

Да адкрыцця з'езда роднай партыі засталося некалькі месяцау. У вялікай перадз'ездаускай працоунай вахце займаюць свае месца і сувязісты паштовага аддзялення «Мінск-80».

М. ШАРШНЁЎ.

ПА ПАЎДНЁВАМУ БУГУ

У нашым універсітэце секцыя воднага турызму існуе другі год. У ёй займаюцца студэнты многіх факультэтау. Спачатку яны набываюць навыкі воднага турызму, а потым робяць паходы на байдарках.

У сярэдзіне лістапада студэнты IV і V курсау фізічнага факультэта У. Глумінскі, С. Максіменка, В. Міроненка і А. Піатроускі адправіліся на байдарках па Паудневаму Бугу. Рака гэта для праходжання на байдарках прыроуніваецца да другой катэгорыі складанасці.

У тую раніцу выпау першы снег. Ён падау такімі вялікімі сняжынкамі, што, здавалася, зіма і сапрауды захацела уступіць у свае правы. Міжволі падумалі: сабраліся у асенні паход, а атрымалася, у зімні.

Як ні цяжка было уставаць з цёплай пасцелі, але ужо чакалі туга набітыя рукзакі, упакаваныя байдаркі.

Першым аутобусам прыбылі на вакзал, узялі білеты на поезд, які ішоу да Кіева. Ад Кіева ехалі да станцыі Рудніца, а потым па вузкакалейцы дабраліся да Гайварона. Ніжэй Гайваронскай плаціны і пачаўся байдарачны паход.

Чаму выбралі іменна гэты маршрут? Рабяты кажуць, што ён даволі складаны і цікавы. Павінны былі пераадолець каля 50 перашкод: парогаў і перакатаў.

З гэтай вады сухімі выходзілі вельмі рэдка. Тым больш незразумела нецярплівасць, з якой чакаюць гэтага дня, пераадольваючы шмат адміністрацыйных няувязак, каб нарэшце ўлезці у халодны, мутны паток і праплысці 230 кіламетрау, па магчымасці застаючыся сухімі на працягу сямі дзён.

Думалі, што хоць у пачатку рака будзе добрай і дасць магчымасць «адчуць» ваду. Але першыя ж кіламетры шляху пачаліся з перашкод. Цячэнне несла лодкі наперад, а ззаду заставаліся пазелянелыя ад вады камені.

Першая начоука была прама на беразе. Над кастром сушылі мокрае адзенне. Слухалі радыёпрыёмнік. Ноччу стала холадна. Палатка пакрылася інеем. Сушылі яе гарачымі вуголлямі ад кастра.

Потым працягвалі свой шлях на байдарках. У некаторых месцах рака была спакойнай. Тады разглядвалі берагі і нават фатаграфавалі.

Позняя восень. Ёсць свая непауторная прыгажосць у скал, якія акаймоуваюць раку. Дзе-нідзе растуць на беразе кусты шыпоуніка, яго пурпурныя ягады крануты марозцам. А на завадзях рака пакрыта тонкай ледзяной коркай.

— Ну вось,— расказваюць удзельнікі паходу,— чуецца моцны шум. І раптам — рэзкі перапад, а за ім — каменная града. І хоць мы ведалі аб гэтым, адна з байдарак нахілілася, наляцела на камень і неяк ненатуральна замерла. Аказалася, трэснуу борт лодкі. Магло быць і горш.

Некалькі разоу рабілі абнос старых, пакінутых мельніц і нават ГЭС у Першамайску. А абнос — гэта цягнеш на сабе байду (так любоуна называюць турысты-воднікі свой сродак перамяшчэння), нагружаную мінімум двума рукзакамі.

Некалькі разоу спыняліся на начлег у вёсках, якія знаходзіліся непадалёку ад ракі.

У вёсцы Вялікая Мячэтня начавалі у немаладой жанчыны, якая выгадавала пяцёра дзяцей. Яна хутка сабрала на стол і запрасіла па-украінску:

— Паснедайце, хлопчыкі.

Развесіла прамокшае адзенне ля печы.

Апошнюю ноч пераначавалі ў хаце дзеда, які, як аказалася, шмат ведае аб Беларусі.

Хутка прабеглі дні паходу. Ззаду засталіся Мігейскі каскад, Чырвоныя вароты, дзе рака праходзіць паміж дзвюх скал, парог Гард. Рабяты не шкадуюць, што качанелі рукі і пальцы немагчыма было разагнуць, што высокая сустрэчная хваля накрывала амаль з галавой.

Гэта, магчыма, змова дужых, загартаваных, мужных людзей.

Жаданне падарожнічаць на байдарках—схільнасць душы. І у каго яна ёсць, той ужо не здрадзіць ёй. Магчыма, нельга спасцігнуць гэта з сушы — трэба самому лезці у байдарку.

О. ОЛЬГІНА.

Фота В. Мираненкі, У. Гумінскага, С. Максіменкі, А. Піатроускага.

ШТО ТАКОЕ СПАРТЫЎНАЕ АРЫЕНТАВАННЕ

Арыентаванне — сучасны від спорту. Адзін з тых, чыя папулярнасць у апошні час імкліва расце, і які значна адрозніваецца ад іншых відау спорту. Дык што ж такое арыентаванне?

Уявіце сабе лес, які цягнецца далёка за гарызонт, а на ўзлеску шуміць і хвалюецца стракаты натоуп арыенціроушчыкау і балельшчыкау. Чырвонае палотнішча «старт»—і праз хвіліну зрываюцца з лініі і знікаюць у лесе спартсмены.

Падыходзіць ваша чарга. Атрымліваеце падрабязную карту мясцовасці (маштаб 1:20 000) з абазначанымі на ёй кантрольнымі пунктамі (КП), якія вам неабходна адшукаць. Арыентуеце карту ў паўночным напрамку па компасу, апошнія секунды і ... марш!

Як страла, вы накіроуваецеся да першага КП.

Але чамусьці з першых крокау ужо пачынае адольваць сумненне: ці туды я бягу, бо спартсмены, якія стартавалі перада мною, накіраваліся у другі бок? Але у гэтым і заключаецца уся прыгажосць арыентавання. Кожны удзельнік выбірае свой, абдуманы у лічаныя секунды шлях.

Такім чынам, ваш шлях (магчыма, і верны) ляжыць па дарогах і сцяжынках, блукае па узгорках і долах, скача праз ручай, паузе па балоту, прадзіраецца праз густы маладняк лесу. Часам ен перасякаецца са шляхам вашага саперніка, і тады чуецца сапенне і трэск сучкоу у некалькіх кроках.

Але вы няумольна рухаецеся далей, дзе у абход, дзе напрамік, нарэшце... Вось яна, мэта — чырвонабелая прызма — КП!

З хуткасцю маланкі робіце адзнаку КП кампосцерам на карце і, як прывід, знікаеце, каб не навесці на «след» сапернікау.

Ну вось, дыстанцыя пройдзена. Набегаушыся, добра паблукаушы, але усё-такі знайшоушы усе КП, вы вяртаецеся на фініш.

Здаеце карту і цікавіцеся, колькі часу пайшло на пошук (чым менш, тым бліжэй да першага месца), падтрымліваемыя клапатлівымі рукамі, ідзеце да бівуака сваей секцыі. Тут пачынаецца абмен думкамі наконт лепшага (і найбольш эфектыунага) шляху, абмяркоуваюцца памылкі. А калі усе вярнуліся да фінішу — невялікія зборы — і дадому. Доуга яшчэ будзе успамінацца гэта паездка за горад.

Аднак трэба памятаць, што усё гэта — для спорту, гонару каманды і усяго калектыву. Таму калі вас цікавіць перш за усё спорт, калі вы хочаце навучыцца бегаць і думаць хутка, калі вас прыцягвае рамантыка лесу — запрашаем у секцыю арыентавання.

У. ГУМІНСКІ,
А. ШПАКОЎСКІ,
Фота У. Гумінскага.

«Белорусский университет»—орган парткома, ректората, месткома, комитета комсомола и профкома Белорусского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета им. В. И. Ленина. На белорусском языке.

Газета выходзіць па чацвяргах. Тыраж 2.000 экз. Аб'ём—1,5, друк. ар. АТ 00571 Заказ № 1723.

Рэдактар А. А. ДЗЕРАШ.

Наш адрас: Мінск, Універсітэцкі гарадок, геаграфічны корпус, п. 14. Тэлефон 22-07-19. Ордэна Працоунага Чырвонага Сцяга друкарня выдавецтва ЦК КП Беларусі.